

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 14C/63/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912202314
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2012:6912202314.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Vierou Kvetkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36613854 proti odporcovi: F. W., F.Č.. XXXXXX/XXXX, H. N. F. Z. (C. A. N.), t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Košiciach-Šaci za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, Fedinova 9, IČO: 42260086, zastúpeného spoločnosťou HKP Legal, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Sasinkova 6, IČO: 36727334 o zaplatenie sumy 486,32 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 418,02 Eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 418,02 Eur od 16.12.2010 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh navrhovateľa sa v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 115,23 Eur, ktoré je povinný zaplatiť zástupcovi navrhovateľa - spoločnosti TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, Z. Z., V.Z., S.: XXXXXXXXX.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom zo dňa 07.02.2012 domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 486,32 Eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 418,02 Eur od 12.12.2006 do zaplatenia a trov konania.

Dôvodom podania návrhu bola tá skutočnosť, že odporca, ako úverový dlžník, nesplatil pôvodnému veriteľovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., úver, ktorý mu bol poskytnutý vo výške 10.000,- Sk na základe zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 08.11.2004. Odporca mal dohodnutú konečnú splatnosť úveru na 07.11.2005. Svoju zmluvnú povinnosť včas a riadne uhrádzať úver a jeho príslušenstvo dohodnuté v úverovej zmluve si však odporca neplnil.

Navrhovateľ neskôr predložil súdu listinu označenú ako "Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku" zo dňa 30.11.2010, na základe ktorej došlo zo strany odporcu voči navrhovateľovi ku uznaniu dlhu vo výške 418,02 Eur titulom istiny a vo výške 73,03 Eur titulom príslušenstva pohľadávky a nákladov na inkasné konanie. Zároveň sa odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi uznaný dlh v splátkach po 50,- Eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca počnúc 15.12.2010.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.12.2006 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávky na navrhovateľa, pričom ich súčasťou bola aj pohľadávka proti odporcovi.

Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č.k. XRo/XXX/XXXX-XX zo dňa 21.02.2012, ktorý bol následne zrušený uznesením č.k. XXC/XX/XXXX-XX zo dňa 24.10.2012 z dôvodu nemožnosti doručiť odporcovi platobný rozkaz do vlastných rúk.

Odporca, t.č. nachádzajúci sa vo výkone trestu odňatia slobody, sa k návrhu nevyjadril, pričom návrh s prílohami a vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 30.04.2012 prevzal osobne dňa 19.11.2012.

Vedľajší účastník na strane odporcu listom zo dňa 30.04.2012 vzniesol námietku premlčania v súvislosti so žalovaným nárokom navrhovateľa, pričom zároveň poukázal aj na spotrebiteľský charakter zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 08.11.2004.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa 08.11.2004, výpoveďou zmluvy zo dňa 20.06.2006, obchodnými podmienkami pôvodného veriteľa, pokusom o zmier zo dňa 11.01.2012, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 30.04.2012, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 30.11.2010, vyjadrením zástupcu navrhovateľa zo dňa 16.11.2012 a výpoveďou zástupcu navrhovateľa na pojednávaní dňa 29.11.2012.

Nahliadnutím do zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.11.2004 zistil, že odporcovi (ako fyzickej osobe) bol zo strany pôvodného veriteľa: Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytnutý úverový rámec 10.000,- Sk (331,94 Eur) a s tým, že konečná splatnosť úveru bola určená na deň 07.11.2005. Odporca sa zároveň zaviazal zaplatiť pôvodnému veriteľovi úverové úroky vo výške 11,85 % ročne v mesačných splátkach vždy k poslednému dňu v mesiaci, jednorázový poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úverového rámca a poplatok za správu úveru 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne.

Z výpovede zo zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 20.06.2006 súd zistil, že pôvodný veriteľ ukončil uvedeným spôsobom úverovú zmluvu s tým, že sa tak stáva dňom doručenia výpovede. Výpoveď bola odporcovi účinne doručená dňa 23.06.2006.

Z pokusu o zmier zo dňa 11.01.2012 súd zistil, že zástupca navrhovateľa vyzval odporcu na zaplatenie sumy spolu vo výške 762,65 Eur ku dňu 18.01.2012, predstavujúcej neuhradený úver vo výške 418,02 Eur, zmluvný úrok 276,33 Eur, úroky z omeškania 61,37 Eur a náklady navrhovateľa 6,94 Eur.

Z návrhu na začatie konania súd zistil, že odporca si svoje zmluvné povinnosti v určených termínoch úverovou zmluvou neplnil, a preto si navrhovateľ (ako právny nástupca pôvodného veriteľa) voči nemu uplatňuje nárok v žalovanej výške 486,32 Eur. Uvedená suma pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 418,- Eur (predstavujúcej rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), z úroku z omeškania vo výške 61,37 Eur (predstavujúceho rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky) a z ostatného príslušenstva vo výške 6,94 Eur (predstavujúceho rozdiel medzi postúpeným ostatným príslušenstvom a platbami započítanými na ostatné príslušenstvo).

Z písomného podania zo dňa 30.04.2012 súd zistil, že vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania v súvislosti s celým žalovaným nárokom, pričom z tohto dôvodu súčasne žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 30.11.2010 súd zistil, že odporca uzavrel s navrhovateľom dohodu o plnení dlžnej sumy v splátkach po 50,- Eur mesačne počnúc dňom splatnosti prvej splátky 15.12.2010 a následne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia. Zároveň bolo dohodnuté, že ak odporca nebude splácať svoj dlh podľa dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky navrhovateľa, a to prvým dňom po splatnosti prvej neuhradenej splátky.

Súčasťou listiny zo dňa 30.11.2010 bolo aj "uznanie záväzku" odporcom, pričom bolo uvedené, že "dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 418,02 Eur a z príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 73,03 Eur".

Vo vyjadrení zo dňa 16.11.2012 zástupca navrhovateľa vyslovil svoj názor na vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom v tom smere, že takúto námietku môže podať len dlžník (odporca),

zatiaľ čo vedľajší účastník na strane odporcu tak urobiť nemôže, nakoľko on je oprávnený len na procesné úkony a predmetná námietka je úkonom hmotno-právnym.

V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania sa musel súd vysporiadať predovšetkým s okolnosťami týkajúcimi sa tejto námietky.

Súd v prvom rade konštatuje, že vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu má právo vzniesť námietku premlčania, ak tak robí v rámci procesného úkonu, ktorý mu prináleží z titulu jeho procesného postavenia v konaní. Ak by sa vedľajší účastník na strane odporcu nemohol pri realizácii svojich procesných práv vyjadrovať aj k hmotno-právnym otázkam, bol by tým účel jeho vstupu do konania (podpora odporcu) zmarený.

Ďalej súd poukazuje na to, že okolnosťou majúcou podstatný vplyv na vznesenú námietku premlčania je uznanie záväzku zo strany odporcu zo dňa 30.11.2010. Súd však má za to, že relevantným spôsobom bola uznaná len istina vo výške 418,02 Eur. Za relevantne uznanú súd nepovažuje sumu 73,03 Eur súhrne predstavujúcu širokú skupinu nárokov navrhovateľa označených ako príslušenstvo pohľadávky podľa zmluvy a náklady inkasného konania, pretože takéto označenie je neurčité - nedá sa z neho určiť, ktorá časť uvedenej sumy pripadá na ktoré konkrétne príslušenstvo, a ktorá časť sumy pripadá na nijako nekonkretizované náklady inkasného konania.

Na vznesenú námietku premlčania má podstatný vplyv aj ďalšia okolnosť, a to dohoda o uzavretí splátkového kalendára zo dňa 30.11.2010, v ktorej sa uvádza, že ak odporca nebude splácať svoj záväzok podľa (nových) dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Súd zastáva právny názor, že ak bola dohoda o plnení v splátkach uzavretá až po splatnosti celého dlhu, mení sa tým pôvodne stanovená splatnosť. V dôsledku zmeny (oddialenia) splatnosti celého dlhu, prestáva byť dlžník v omeškaní a nepostihujú ho ani následky z omeškania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že s prihliadnutím na uznanie záväzku zo strany odporcu zo dňa 30.11.2010 nie je možné považovať za premlčanú istinu vo výške 418,02 Eur a úroky z omeškania zo sumy 418,02 Eur od 16.12.2010 až do zaplatenia. Túto časť žalovaného nároku považuje súd za dôvodnú.

Zostatok žalovaného nároku vo výške 68,30 Eur (predstavujúcej rozdiel medzi žalovanou sumou 486,32 Eur a priznanou sumou 418,02 Eur) spoločne s úrokom z omeškania zo sumy 418,02 Eur od 12.12.2006 do 15.12.2010) je premlčaný, a preto je v tejto časti vznesená námietka dôvodná.

Konečná splatnosť úveru bola v úverovej zmluve určená na 07.11.2005, a preto možno mať za to, že ku dňu podania návrhu na súd dňa 20.02.2012 už uplynula premlčacia doba v súvislosti s tými dlžnými sumami, ktoré neboli predmetom relevantného uznania zo strany odporcu dňa 30.11.2010. Súd preto návrh navrhovateľa v uvedenej časti zamietol.

Súd priznal navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne, nakoľko nahliadnutím do prehľadu základných úrokových sadziieb súd zistil, že ku dňu 16.12.2010 bola účinná úroková sadzba vo výške 1 %, ktorej zvýšenie o osem percentuálnych bodov podľa § 3 ods. 1 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. predstavuje 9 %.

V návrhu žiadanú výšku úrokov z omeškania 13 % ročne súd neakceptoval, pretože uzavretú úverovú zmluvu zo dňa 08.11.2004 možno kvalifikovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súčasne ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Ustanovenia Obchodného zákonníka sú v takomto prípade použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave majúcej prednosť, t.j. úprave nachádzajúcej sa v Zákone o spotrebiteľských úveroch (lex specialis), resp. aj úprave nachádzajúcej sa v Občianskom zákonníku (lex generalis) vrátane vykonávacích predpisov. Uvedené znamená, že v prípade výšky úrokov z omeškania sa môže uplatniť úprava obsiahnutá v Obchodnom zákonníku len pokiaľ nenarazí na obmedzenia nachádzajúce sa v ustanoveniach Občianskeho zákonníka, nakoľko uvedenú problematiku Zákon o spotrebiteľských úveroch nerieši.

Pokiaľ ide o výšku úrokov z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, platí, že táto nesmie presiahnuť právnym predpisom stanovenú maximálnu výšku, konkrétne § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 vl. nar. č. 87/1995 Z.z.

Podľa § 261 ods. 1 písm. d) Obchodného zákonníka sa treťou časťou Obchodného zákonníka nazvanou "OBCHODNÉ ZÁVÄZKOVÉ VZŤAHY" spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov aj záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. - účinného v čase existencie úverovej zmluvy sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. - účinného v čase existencie úverovej zmluvy sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. - účinného v čase existencie úverovej zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 vl. nar. č. 586/2008 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

O náhrade trov konania navrhovateľovi rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko navrhovateľ bol v tomto konaní tým účastníkom, ktorý mal vo úspech v časti 86 %. Jeho miera úspechu je preto 72 %. Priznaná suma 115,23 Eur predstavuje 72 % z trov konania vo výške 160,04 Eur - za súdny poplatok vo výške 25,- Eur prináležiaci priznanej istine a za trovy právneho zastúpenia vo výške 135,04 Eur (za prípravu a prevzatie zastúpenia, za vyhotovenie pokusu o zmier zo dňa 11.01.2012 a za vyhotovenie návrhu - trikrát po 29,88 Eur + 20 % DPH a trikrát režijný paušál po 7,63 Eur + 20 % DPH). Súd nepriznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania za účasť na pojednávaní dňa 29.11.2012, nakoľko táto účasť mala len formálny charakter spojený s konštatáciou, že sa na návrhu trvá a nič iné sa k veci neuvádza. Navyše zástupca navrhovateľa mal poslednú informáciu týkajúcu sa odporcu o tom, že odporca je osobou bez riadneho trvalého pobytu (bezdomovec), pričom túto skutočnosť mohol zistiť z uznesenia o zrušení platobného rozkazu č.k. 14C/63/2012-44 zo dňa 24.10.2012, ktorý mu bol doručený 29.10.2012.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde v Rimavskej Sobote, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch exemplároch.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované a predložené v potrebnom počte rovnopisov tak, aby každý z účastníkov konania dostal jeden rovnopis a jeden rovnopis zostal na súde.

V odvolaní sa musí takisto uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.) alebo rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak si odporca dobrovoľne nesplní povinnosti uložené týmto rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa svojich nárokov proti odporcovi prostredníctvom exekúcie.